

[Glistrup]

end nu på, hvad man får ud af at arbejde, og hvad man får, når man går arbejdsløs. Også det har fremskridtspartiet taget hensyn til i de ændringsforslag til finanslovsforslaget, som vi fremsætter her til behandling midt i måneden, idet vi ud af de 10 mia kr., som arbejdsministeren har søgt om at få til arbejdsløshedsunderstøttelse i det kommende år, skærer ned med de 7,3 mia kr.; så må han klare sig med de resterende 2,7 mia kr. Det kan han også, hvis han vel at mærke var en arbejdsminister og ikke, hvad han har udviklet sig til, en arbejdsløshedsminister.

Holm (V):

Vi fik så atter en tale fra fremskridtspartiet om, hvad man ikke vil. Med hensyn til, hvad man vil, fik vi kun den sædvanlige snak om skatnedsættelser og alle disse umådelig mange ændringsforslag til finanslovsforslaget.

Forhandlingen her er en andenbehandling og drejer sig bl. a. om en stillingtagen til ændringsforslag. Fremskridtspartiet indstiller dette lovforslag til forkastelse uden at stille ændringsforslag, og konsekvensen af denne holdning er, at man foretrækker, at der sker en centralisering af arbejdsformidlingen i stedet for den foreslåede ordning, der oprettholder den mere decentrale opbygning med i det store og hele mere end ét kontor i hvert amt – med de fordele, det giver med hensyn til hurtige afgørelser uden bureaukratisk sagsbehandling, som en centraliseret opbygning nødvendigvis vil medføre, og med de fordele, som denne opbygning giver bl. a. i form af lokalkendskab til de virksomheder, der søger arbejdskraft.

Fremskridtspartiet vender sig endvidere imod den midlertidige forlængelse af moratorieordningen. Konsekvensen af dette standpunkt er, at man ønsker, at alle de personer, der har sagt ja til at gå ind i jobtilbudsordningen, skal have et sådant job anvist pr. 1. januar 1979. Det betyder, at i det omfang der ikke er tilbud fra erhvervslivet, skal disse mennesker anvises job i den offentlige sektor.

Med den midlertidige forlængelse af moratorieordningen gives der mulighed for en smidig indkøring af jobtilbudsordningen, hvorved der opnås den størst mulige erhvervsfrekvens i jobtilbuddene. Bygge- og anlægsarbejder ligger på et lavt niveau i før-

ste kvartal, det er ingen særlig stor nyhed, og alene på denne baggrund vil der være anledning til at gennemføre denne midlertidige forlængelse af moratorieordningen, men også det forhold, at specielt de større virksomheder kan behøve mere tid til at forberede jobtilbuddene, gør, at det er en fornuftig ordning.

Det, fremskridtspartiet altså vil i den konkrete sag, er en centralisering af arbejdsformidlingen og en offentlig ansættelse fremfor en erhvervsmæssig ansættelse af langtidsledige.

Jeg skal oplyse, at vi stemmer imod det stillede ændringsforslag fra SF, retsforbundet og VS.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må sige – da jeg har hørt, at der bliver delt afstemning om lovforslaget – at vi vil stemme imod den foreslåede ændring af arbejdsformidlingen. Der blev sagt her, at det var en centralisering, man ville forhindre; meningen er også at give det indtryk, at arbejdsformidlingskontorerne har mulighed for at løse de opgaver. Under førstebehandlingen pegede jeg på en lang række områder, hvor arbejdsformidlingen netop har vist, at den ikke kan løse de opgaver.

Når jeg tager ordet, er det for endnu en gang at prøve på at overbevise socialdemokraterne om, at det er nødvendigt at sætte den grænse. Vi har ikke fået en eneste saglig begrundelse – heller ikke nu fra ordføreren for venstre, som vel taler på både venstres og socialdemokratiets vegne – for, hvorfor man har den grænse på de 60 år. Vi har fået meddelelse om, at udgiften ved at slette grænsen på de 60 år, altså hæve moratorieordningen til at løbe også for dem over 60 år, er 35 mill. kr. Hvis man er klar over den utryghed og de vanskeligheder, man skaber for de mennesker, så er de 35 mill. kr. kun en klat-skillig, som man kunne gøre godt med her.

Jeg understreger, at det, man gør, er at tvinge mennesker, som har været sorteret fra imellem 2 1/2 og 4 år, til her pr. 1. januar at tage en efterlønsordning, som de måske ikke er interesserede i. Talen om, at man giver ret til jobtilbud, har jeg tidligere været inde på. Det materiale, vi har fået i udvalget, understreger jo, at det ikke har været rigtigt, hvad der er blevet sagt af ministeren tidligere om,